

Lékaři jí chtěli vzít dělohu. Díky bylinkám má teď syna

23. 7. 2014

Gabriela Vágnerová se synem | Foto: archiv Gabriely Vágnerové

Rozhovor s Gabrielou Vágnerovou, matkou, bylinkářkou a průkopnicí zdravého životního stylu, která porazila neplodnost pomocí bylinek.

Hlavní zprávy

Chat: Ptejte se šéfa českých biotechniků Jiřího Hlavu

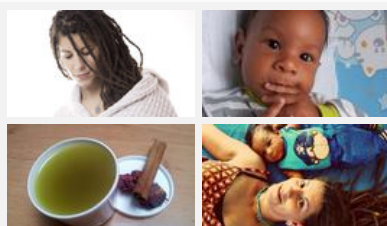

Policie vyšetřování Babišova

Praha – [Gabriela Vágnerová](#) je třicetiletá matka na mateřské dovolené, která musela ujet dlouhou cestu ke svému vysněnému dítěti.

Před deseti lety bojovala v nemocnici o holý život kvůli gynekologickému onemocnění, jehož prognózou byla [neplodnost](#). Dnes díky vlastnímu úsilí nejenže vychovává tříměsíčního syna Gabriela, ale učí ostatní, jak žít a uzdravit se přírodou.

V rozhovoru pro online deník Aktuálně.cz mluvila o ztrátě ženství, boji s nemocí i zázračném otěhotnění.

Aktuálně.cz: Nemoc vám zjistili v pouhých 23 letech. Co to udělá s mladou dívkou, která si užívá života?

FOTO I přes vážnou diagnózu porodila zdravého syna

[prohlédnout galerii](#)

**KRATŠÍ
NEŽ OBVYKLE.**

CZC.CZ
rozumíme vám i elektronice

To chci

Gabriela Vágnerová: Diagnózu jsem se dozvěděla poté, co jsem se probudila v nemocnici v docela zbědovaném stavu. Říkala jsem si, že mi určitě zase praskla cysta, protože jsem už měla za sebou asi dvě laparoskopie. Pak mi ale začali vysvětlovat, že je to endometrióza a že už asi nikdy nebudu mít děti. Vlastně tam ani nebylo to asi.

Ten pocit bych nepřála největšímu nepříteli. Ve 23 letech jsem zjistila, že mé ženství je mrtvé, začala jsem přemýšlet, proč je člověk vlastně na světě a jaký to má smysl. Do té doby jsem neměla potřebu se zabydlovat a hnízdit, naopak jsem platila za zážitky.

A.cz: Začala jste tedy na ten popud přemýšlet o mateřství?

S tehdejšími přáteli jsme si říkali, že časem nějaká rodina bude, ale nic určitého. V nemocnici mi ale řekli, že jestli chci někdy otěhotnět, tak to mám zkusit ihned. To byl neuvěřitelný nátlak. Tehdy mi na to snad dali dva nebo tři měsíce.

Když mě po několika dnech pustili domů, začalo mi docházet, že to není jen tak něco, že mám jizvu od kyčle ke kyčli. Zhroutila jsem se, uzavřela do sebe a nechtěla jsem to s nikým řešit. Zjištění, že nemůžu mít děti, že mám před sebou život a nevím, co s tím, mě vystrašilo. Byla jsem ukřivděná a zklamaná.

A.cz: Kdo vám byl v tu dobu oporou? Svěřila jste se rodině?

Do detailu jsem nikomu nevyprávěla, jak moc je to špatné. V té době jsem si asi myslela, že když to nebudu řešit, tak se to jakoby neděje. Tehdy to věděl jen můj přítel. Každý měsíc se mnou jezdil do nemocnice na injekce a změnil se mnou i stravu. Až později jsem si uvědomila, jaký měl o mě strach. Já v tom viděla jen to, jak mít to dítě, ale nedocházelo mi, že se musím nejdříve uzdravit, abych to dítě mohla mít. Kvůli dítěti jsem málem šla přes svou vlastní mrtvolu.

Intuice mi říkala, že jsou jiné způsoby než do sebe cpát léky pořád dokola.

A.cz: Víím, že léčba nebyla nijak lehká. Dali vám lékaři na výběr?

Odebrání dělohy nebo hormony. Chemická léčba ale byla peklo. Cílem bylo, abych mohla po vynechání léků otěhotnět. Byla to prý jediná

šance. Vysvětlili mi, že budu dostávat injekce s hormony a uvedou mě do umělého přechodu, což tu nemoc mělo zastavit. Mělo to ale i vedlejší účinky. Začaly mi padat vlasy, rozdrtily se mi zuby, měla jsem návaly horka. Nedá se to úplně popsat. Krkonoše, venku bylo minus deset stupňů, metr sněhu a já jsem měla takový nával horka, že jsem se musela před těmi všemi turisty svléknout do tílka, nebo bych uhořela.

A.cz: Pak jste ale léčbu odmítla.

Ano. Injekce jsem nezvládala, takže mi předepsali pilulky s hormony. Tehdy jsem nebyla ještě taková alternativní žena, ale už jsem se k tomu postupně dostávala. Začala jsem se učit dělat masti a ta vnitřní intuice mi říkala, že jsou jiné způsoby než do sebe cpát léky pořád dokola. V tu dobu jsem se dostala k ženským bylinám, jako je kontryhel nebo ostropestřec, a začala jsem pít čaje a bolesti se díky tomu snížily. Chvilku to ale trvalo.

Odjela jsem do Norska a Španělska, vynechala návštěvy u lékaře a po osmi měsících, co jsem se vrátila, mi v nemocnici sdělili, že mám zlepšení o 40 procent. Je to jednoduché, přestala jsem se považovat za nemocného člověka, nestresovala se a ono to zabralo. To byl první signál, kdy jsem si říkala, že ta psychika s tím nějak souvisí. Všechny ženy také nejsou stejné a ne na všechny zabere stejná léčba.

A.cz: Přes tohle všechno důvěřujete stále ještě tradiční medicíně?

Jsem optimista a doufám, že přijde doba, kdy se medicína s alternativou propojí a všem dojde, že to spolu souvisí. Všechny léky a medicína vznikly v přírodě. První doktoři pracovali s bylinkami, než přišel "pan Penicilin".

Nechci být úplně negativní, jsem si vědoma, že jejich znalosti o lidském těle jsou k nezaplacení. Já o tom nemám nejmenší tušení. Stále na ně spoléhám, ale nechodím s každou maličkostí k doktorovi. Lékaře navštěvuji jedině se synem, ale máme alternativní paní doktorku, která je zároveň i homeopatka, takže nám nenutí očkování ani léky. Ví, jakým způsobem žiju, a respektuje to.

Sirup na kašel (recept od Gabriely)

Suroviny: Listy jitrocele kopinatého (trháme před květem nebo po květu), okvětní lístky víčího máku a cukr

Postup: Do zavařovací sklenice vložíme vrstvu listů, zasypeme cukrem, poklademe květy a přidáme další vrstvu cukru. Obsah sklenice napěchujeme a vrstvení opakujeme až ke kraji sklenice. Poslední vrstvou by měl být cukr.

Dobře uzavřeme a vložíme do země na dva měsíce. Poté vykopeme, zalijeme horkou vodou a scedíme.

Sirup pomůže na zklidnění kašle a zlepší odkašlávání.

A.cz: Díky své nemoci jste se tedy začala zajímat o přírodní medicínu. Jak to začalo?

Tehdejší přítel kdysi trpěl migrénami a lupénkou a mně ho bylo líto a nechtěla jsem ho nechat trpět. Ještě jako malá jsem s babičkou pobíhala po Tatrách a ona mě učila všemožné bylinky, tak jsem si říkala, že bude určitě existovat něco, co mu pomůže. Začala jsem zkoušet metodou pokus omyl bylinkové masti, což mu tehdy pomohlo a mě to nakoplo v tom pokračovat.

Dělala jsem taky pokusy sama na sobě. Vyrobita jsem si čípky, které jsem pravidelně užívala, a myslím si, že právě díky nim mám teď syna. Po Novém roce jsem si pak dala předsevzetí, že se vyléčím a zbavím se nemoci, abych mohla mít do pěti let dítě. Slíbila jsem vesmíru, že když mi k tomu dopomůže,

budu světu ukazovat, že to jde. V tu dobu jsem na sobě aplikovala čípky, mazala se mastičkami a pila čaje. Stále jsem ale brala hormony. Pak přišlo období, kdy jsem si řekla, že už je nepotřebuji.

A.cz: Konzultovala jste vysazení prášků s lékaři?

Ano, volala jsem a ptala se, co se stane, když vynechám hormony. Bylo mi řečeno, že dostanu menstruaci a umřu. Pořád jsem ale doufala, že mě tělo nezklame, když se mu takovou dobu věnuji. Začala jsem cvičit jógu, chodila jsem na semináře a začala se zaměřovat na své vnitřní ženství. Nemoci ženského lůna jsou právě o tom, že pokud máte špatné vztahy s matkou, samy se sebou nebo špatně přijímáte vlastní sexualitu, tak se to usídí právě v těch místech.

Důležité ale bylo, že jsem se začala cítit dobře. Uvědomovala jsem si své orgány. Ze seminářů jsem zjistila, že mé srdce není propojené s dělohou. Úplně jsem na ni zapoměla. Jakmile jsem dostala ortel, že nefunguje, vyřadila jsem ji z provozu. Ve mně ta ženská tehdy opravdu umřela.

Fáma o sbírání bylin za úplňku mě baví.

A.cz: I přes varování lékařů jste ale s léčbou přestala.

Jedno ráno, kdy jsem měla začít brát nové balení léku, rozhodla jsem se, že to nechci a už to víc jíst nebudu. Vynechala jsem je a přišla krásná menstruace. Úplně mě zaplavil hormon ženství a všechno se vrátilo. Při druhé menstruaci mi bylo trošku špatně z horka a třetí už nepřišla. Byla jsem těhotná.

A.cz: Měla jste stálého partnera?

V tu dobu jsem se seznámila s Gabrielovým tatínkem. Je to muzikant z Jamajky, se kterým jsem se potkala v Praze. Náhody neexistují, takže jsme se určitě potkali, abychom spolu zplodili syna.

A.cz: Musel to být velký šok, zjistit, že jste těhotná.

Nevěřila jsem tomu. Lehla jsem si na gauč do prenatalní polohy, přikryla se šátkem, dívala se na břicho a ptala se, jestli tam opravdu je. Zaplavil mě nepopsatelný pocit. Samozřejmě jsem se bála kvůli svému zdravotnímu stavu, nechtěla jsem riskovat život miminka. V Motole mi naštěstí potvrdili, že je vše v pořádku.

Říkali mi, ať děkuju všem svatým. Já ale děkuju jen sama sobě, že jsem je tehdy neposlechla a nenechala si vzít dělohu.

Lékařka Helena Máslová:
Mít děti bude v budoucnu
prestíž

číst článek

A.cz: Splnila jste tedy slib vesmíru a pomáháte ženám v podobných situacích?

Ano, rozhodla jsem se dělat kurzy na výrobu mastí a mýdel. Ve zkratce jim vyprávím svůj příběh, aby pochopili, jak jsem se k tomu dostala. Většinou mi tam chodí ženy a vždy se najde nějaká, která má problémy, nebo třeba její kamarádka. Tímhle plním slib vesmíru a šířím to dál.

Hodně řešíme lupenku, atopický ekzém, bolesti kloubů. Vždy mám spoustu ingrediencí, aby si každý mohl vybrat.

A.cz: Kde všude se ve vašem životě bylinky objevují?

Všude, právě tu nakládám základ na čípky, mám tu mastičku, kterou si objednala paní pro kozu, má zánět ve vemínku. Taky tu mám mastičku z kokosového tuku na akné. Bylinky se dají využívat i na jiné věci. Jar na

nádobí, šampóny, prací prášky, aviváže, dezinfekce, sirupy, marmelády nebo sůl do koupele. Vymyslet se toho dá hodně.

A.cz: Jak si bylinky obstaráváte? Sbíráte je třeba za úplňku?

Bylinky buď sbírám v přírodě, nebo sama pěstuji. Teď mám terasu osázenou asi dvaceti druhy různých bylin a trávím s nimi krásné večery.

Fáma o sbírání bylin za úplňku mě baví. Filmaři a spisovatelé tento způsob sběru v den, kdy mají bylinky nejvyšší moc, interpretovali tak, že si většina lidí myslí, že musí sbírat potmě v noci a za svitu měsíce. Pravda je ovšem jinde. Jak jistě mnozí vědí, měsíc bývá v úplňku i v denní dobu a jeho dorůstání připadá vždy na určitou hodinu, ale po celý den jeho síla účinkuje nejen na rostliny. Takže bylinky se sbírají ten den, kdy se měsíc do úplňku dostává. Nikoliv v noci. Naopak si myslím, že to může být nebezpečné, jelikož potmě se leckdo snadno poplete.

Endometrióza

onemocnění, při kterém se endometria (částičky děložní sliznice) nacházejí i mimo děložní dutinu

objevují se na vaječnicích, vejcovodech, močovém měchýři a ve výjimečných případech i na srdci, slezině, plicích i mozku

onemocnění se projevuje bolestmi v podbřišku, přítomností krve v moči a bolestech při pohlavním styku

endometria reagují na hormonální změny a během menstruace krvácejí a zhoršujícím se stavem dochází ke srůstům

medicína nezná příčinu vzniku endometriózy, ale u 50 procent neplodných žen může za jejich stav právě endometrióza

A.cz: Cítíte, že se mění názor společnosti na zdraví, nebo právě na přírodní léčitelství?

Rapidně. Beru to jako módní vlnu, ale je to pozitivní boom. Sama jím zdravě, hodně ovoce a zeleniny, žádné polotovary. Dívám se, odkud potraviny pochází, a někdy nakupuji i na farmářských trzích. Na trhu člověk pozná, že rajčata nejsou stejně velká, ale že jsou opravdu někde ze zahrádky. Za tu dobu jsem se naučila to nejdůležitější. Dělat to, co si moje tělo žádá. Proto jsem těhotenství strávila v cukrárně. (smích) Tělo si říkalo o zákusky, a tak je dostalo.

A.cz: Syna chcete vychovávat ve stejném duchu?

Chci mu jít dobrým příkladem. Ukázat mu vše z přírody a to, co považuji za dobré. To ale neznamená, že to bude dobré pro něho. Jedinou mou prioritou je vychovat z něho muže, který bude respektovat ženy a bude se k nim chovat jako k princeznám. To mi dnes chybí, aby chlap byl chlap a žena princezna.

autor: [Zuzana Mocková](#)

DISKUSE